

"Hij kleepte zich aan, maar trok eerst een bustehouder aan "

Hij kleepte zich aan, maar trok eerst een bustehouder aan zijn lijf, een kanten zijden hemdje, een tangaslipje met reetveter, een jarretelgordel en doorzichtige nylons en liep naar zijn laptop.

Effe de mail checken, misschien heeft dikke Miss dingetjes van achter haar wasbord en wringer nog wel gemaild.

Fans bij de vleet! Geloof het maar!

Hoppa met je floppa en je paarse pikkenees, klaar is kale kees, d'r stro- men weer tientallen mailberichies binnen alsof het niks kost!

Hij las de eerste mail: "Ik hoor niets meer van je, mijn onvervalste diep- water donderse duivels duikend dobber genie, whatever happened met mijn hete dakdubbelduivel? Music for the millions sloeg toe?" (x 100).

Oeps, nu is de geile hollen beer los om in haar hol binnen te gaan. Let's write now! To the flowerie powerie lady of the goldmine.

Eerst mailen dus voordat hij zijn plannen uitwerkt! Zijn mail was snel ge- schreven. Standaard mail. Fantasieloos dom proza. En het blogberichtje over zijn robuuste plannen was nog sneller gedaan. Tik-vauten spelvauten stijlvauten hier, wanbegripen en hier en daar een beetje corrigeren en plaatsen maar.

Kon hem wat schelen. En schelen waren de mooiste niet want mooie sche- len bestonden er niet!

Social media? De pot op, beweerde hij tegen iedereen. Niks social wat de klok sloeg. Hij gebruikte en misbruikte het internet naar willekeur. Onder tientallen valse identiteiten geilde hij los lopende vrouwen op om mee af te spreken in achteraf kroegen. Kon hij weer lekker op het toilet staan ke- zen.

De laptop stond luid te loeien. Het was weer een flinke lap tekst wat ie had geproduceerd! Soms wel zestigduizend woorden. Meestal zette hij You Tube aan met een concert van Chuck Berry of Hound Dog Taylor om het gemonkel van zijn vrouw niet te hoeven aan horen. Het loeien werd echter luider en luider.

Nu kwam er ook nog eens hete lucht uit de laptop. Daarna rooksluizen. De processor ging van rood gloeiend naar wit heet.

De temperatuur in de kamer steeg met het half uur een paar graden. De digitale Klimaatwetsel was een feit.

Zweet druppelde in Fried's dikke speknek. Hij begon uit zijn oksels en liezen te ruiken. Het zweet droop langs zijn buikspek naar omlaag, zijn schaamhaar in. Dit was niet normaal! Het werd een kledderpartij! Vloekend en tierend stond hij op. Laptop zal wel weer gemaakt zijn door onkundige akka-de-mie-sie. Met name de akka-de-mie-sie van het toen- malige Vkblog, zelfgenoegzame mensen die nergens verstand van hadden en zich superieur voelden aan Jan en Alleman! Zelfs als ze zelf al jaren lang beroepswerkeloos waren.

Ten diepste haatten zij hun hele leven lang als echte ras socialisten alle beeldende kunst en kunstenaars.

En Fried van der Kwal? Wie zou hij nu eens haten? Niemand toch? Of de volle bak haat over anderen uit storten?

Nee, gaf hem dan maar Bokito Pippi Lull uit Valkenburg als echte kunstenaar! Die had ook een hekel aan hem maar deed dat tenminste open en bloot.

Die had tenminste nog de Rijks akademie gevolgd. Kon je met zes jaar lagere school en hersens als een garnaal naar toe in de seventies, dankzij de saloncommunistjes die als docenten daar de dienst uit maakten. Bovendien had hij geen enkel verstandig weerwoord tegen hem, de GRO- TE KUT KOLERE KLUNSTENAAR FRIED VAN DE KWALLEN- BAK, met Caps Locks die al weer rood gloeiend op tilt stonden! De sukkel die geen tekst kon typen! Wat een lulletje rozewater! Hij kon niet eens auto rijden, dat moest zijn wijf ook nog voor hem doen.

Wat akka-de-mie-sie wel hadden overigens, een verstandig weerwoord maar dat vertelde ik ze natuurlijk never nooit niet, ze benne toch al eigenwijs zat van zichzelf.

Ik blokkeer die Bokito trouwens zodanig zodat hij niet bij mijn blog kan reageren maar ik blijf hem zelf ook attacken achterbaks.

Zo blijft een mens bezig! Hij moest toch wat te doen hebben als niksnut!

Via de mail zag hij dat iemand contact met hem zocht. Een gillend hysterisch gemeen oud wijf met hennakleurig haar en rotte tanden kwam binnen in de chatbox.

Dreigend en krijsend schreeuwde ze het uit!

Ze deed hem aan iemand denken. Wat zag haar kapsel er raar uit! Een hoog torenkapsel. Een suikerspin op d'r kop van de kermis.

Haar op zolder noemden ze dat. Ze beschuldigde hem van allerlei dingen.

© januari 2018, fredvanderwal, BasicPublishing.nl